

bekendtgørelse nr. 242 af 26. august 1953. Der har, som allerede nævnt i de indledende bemærkninger og i bemærkninger til § 39, under de nordiske forhandlinger været enighed om at placere reglerne om skibsbøger i kap. 13 og om at gennemføre en betydelig forenkling af lovteksten, således at alle detaljer fastsættes administrativt. Om skibsførerens ansvar for, at skibsbøger føres i foreskrevet omfang, henvises til bemærkningerne til § 39.

I stk. 2 er optaget en i det væsentlige til gældende lovs § 39 svarende regel om adgang for enhver, som påviser en retlig interesse, til at gøre sig bekendt med skibsbøgernes indhold. Som noget nyt er tilføjet en regel om adgang til mod betaling at få afskrift af bøgerne, så vidt den pågældendes interesse rækker. I modsætning til det norske udkast, der giver adgang til at få bøgerne at se og tage afskrift af dem, har man i det danske udkast formuleret reglen noget snævrere for at kunne hindre, at en person får indblik i forhold, der ligger uden for det, som han kan påvise en retlig interesse i at få kendskab til.

Endvidere har man som en naturlig videreførelse af den i tilknytning til reglerne om søforklaring foreslåede „antidiskriminationsregel“ (1. betænkning, lovudkastets § 306) gjort adgangen til at blive gjort bekendt med skibsbøgernes indhold i tilfælde af skibssammenstød med fremmed skib betinget af, at der er tilsvarende adgang til at gøre sig bekendt med det pågældende fremmede skibsbøger. Reglen gælder ikke blot skibssammenstød, men også „uegentligt sammenstød“, der omhandles i sølovens § 223 a. Ligesom efter § 306 kan handelsministeriet i det enkelte tilfælde tilsidesætte reglen, f. eks. hvis det offentlige interesser tilsiger det, jfr. be-

mærkningerne til § 306 (1. betænkning, side 42).

I stk. 3 er givet regler svarende til gældende sølovs § 39 om opbevaring af dagbøger, der er udkrevet; dog er den normale frist for opbevaring forlænget fra 2 til 3 år, regnet fra datoen for sidste indførsel.

I stk. 4 er som noget nyt optaget en regel om, at bestemmelserne i stk. 2 om adgang til at gøre sig bekendt med skibsbøgernes indhold også skal gælde skibsbøger ført på et finsk, norsk eller svensk skib, når skibet befinder sig i dansk havn. Reglen må ses i sammenhæng med det ved sølovsrevisionen tilstræbte nordiske samarbejde på søretsområdet, der bl. a. har fundet udtryk i reglen om, at søforklaring i de nordiske lande skal afgives for den kompetente domstol i vedkommende land, jfr. udkastet til § 303, stk. 2, og bemærkningerne til denne paragraf (1. betænkning side 39-40). De svenske og finske udkast indeholder tilsvarende regler, medens det norske udkasts § 300, stk. 4, har udstrakt reglen til at gælde ethvert fremmed skib, der befinder sig i norsk havn.

Til §§ 310-311.

De foreslåede bestemmelser svarer bortset fra redaktionelle ændringer til bestemmelserne i den gældende sølovs §§ 41 og 42. Man har som nævnt i de indledende bemærkninger af systematiske grunde fundet det hensigtsmæssigt at overflytte reglerne om skønssorretninger og lugebesigtigelser m. v. fra skibsførerkapitlet til det nye kap. 13 om søforklaring m. v.

I det svenske udkast er regler om besigtigelse optaget i §§ 316-320, medens det norske udkast har placeret de specielle regler om „sjörettsskjönn“ i §§ 316-321.